Mica Krpan

OMLADINA TRIBLJA

U aktivnostima i akcijama SKOJ-a i omladine na terenu Triblja od početka rata pa dalje ima niz sjećanja. Međutim, ovdje bih iznijela ukratko samo neke činjenice, kojih se dobro sjećam i koje su vezane za rad SKOJ-a i omladine. Veliki utjecaj na omladinu šireg područja, a naročito na omladinu Grižana—Belgrada, Triblja i Drivenika imao je Ivica Gašparović Gašo koji je djelovao u Zagrebu, a kao iskusan aktivist sudjelovao je u raznim diverzantskim akcijama, štrajkovima itd. Često je dolazio u svoj rodni kraj i prenosio svoja iskustva na omladinu. Surađivao je s poznatim skojevcima Vilimom Gašparovićem iz Triblja, Milovanom Muževićem iz Sv. Jelene, Zvonkom Petrinovićem i drugim naprednim omladincima. Godine 1941. upoznao me Ivica Gašparović s događajima i zadacima koji su predstojali. Drugi susret imala sam s Gašparovićem i Juricom Knezom koncem 1941. godine. Govorili smo o organizaciji SKOJ-a, o nekim mladićima i djevojkama, kao i o metodi rada, naročito o konspiraciji. Tu sam saznala da sam postala skojevka. Dala sam im neke podatke o starijim drugovima, koji su bježali pred žandarima, da ne bi otišli u domobrane. Jedan od tih bio je Mate Brnčić Pikić. Odmah je odlučeno da Ivica Gašparović samnom ode kod Mate Brnčića, da ga pobliže upoznamo sa situacijom, te da ode u partizane. Razgovor je uspješno obavljen, jer je Mate prihvatio našu suradnju. Također sam dobila zadatak da u određeno vrijeme odem u gostionicu u Triblju, gdje će se sresti s drugom u bijelom mantilu, koji će mi predati specijalni paketić (eksploziv). Kroz nekoliko dana srela sam se s tim drugom i zadatak je bio obavljen. To je bio Ivan Šverko koji je tada bio sekretar partijske organizacije u hidrocentrali u Triblju. Koncem 1941. godine održana su dva sastanka na terenu Triblja, koji je tada spadao pod općinu Grižane—Belgrad i drugom dijelu Triblja, koji je spadao pod općinu Drivenik. Jedan sastanak održan je u kući Martina Limpića na Pećcima a prisustvovali su mu Dragica Matić-Gašparović, Mica Miklić-Krpan, Mica Barbarić i Ivica Golac. Sastanak je organizirao Gašparović, a s njim je došao i Mate Saftić. Bilo je govora o pristupanju omladini, naročito omladincima koji su trebali u vojsku, te da im se ne dopusti da odu u domobrane, već da krenu u partizane. Raspravljalo se i o organizacionom obliku. Rečeno je da će se za stvaranje i organiziranje skojevske organizacije i za koordiniranje njihove aktivnosti uskoro formirati rajonsko rukovodstvo za područje Belgrada i za sela Triblja, koja su spadala u belgradsku općinu. Bilo je govora o formiranju određenih organizacionih oblika i za područje drugog dijela Triblja, tj. driveničke strane. Također, koncem 1941. godine održan je sastanak i u drugom dijelu Triblja, koji je spadao u općinu Drivenik, i to u Sušiku u kući Vladimira Miklića (Jurina). Na tom sastanku bili su Ivica Gašparović, Ivan Šverko, Zlatko Trepić, Mica Miklić-Krpan i Vladimir Miklić. Taj sastanak imao je cilj da još bolje poveže aktiviste, članove Partije,

SKOJ-a i simpatizere, da utvrdi određene organizacione oblike djelovanja i da koordinira aktivnost uopće. Na primjer, Vlado je dobio zadatak da sudjeluje u formiranju skojevskih grupa na području tribaljskih sela koje su prije spadale u općinu Drivenik, a ja sam dobila zadatak da djelujem u selima Triblja koja su pripadala općini Grižane—Belgrad. Međutim, na tom sastanku nije bilo govora samo o SKOJ-u i omladini već i o ostalim temama: drugovima koji su spremni da odu u partizane, o potrebi pojačana rada s omladincima koji su trebali u vojsku, te da sa njima moramo razgovarati i upozoriti ih na sve okolnosti. Takav sadržaj i karakter tom sastanku dali su upravo Gašparović, Šverko i Trepić. Sastanak u Sušiku imao je veliko značenje, jer je predstavljao dogovor o konkretnom uključivanju svih snaga u NOP, odnosno u oružanu borbu na području Triblja, Drivenika i Grižana—Belgrada. Budući da je Tribalj bio opasan bodljikavom žicom i pun talijanske vojske rad je bio težak i opasan. Talijani su često postavljali zasjede, pljačkali i hapsili simpatizere NOP-a. Početkom 1942. godine održan je sastanak s grupom istanknutih skojevaca šireg tribaljskog i belgradskog područja, a u selima Baretići, Kostelj i Barbarići. S tribaljskog područja na tom su sastanku bili: Vladimir Mikić, (Jurin), Vlado Pavlić, Mica Miklić-Krpan, Zvonko Ropac (Pevin), Zvonko Limpić i Drago Barac. Iz belgradskog područja bili su Mica Barbarić, Dragica Matić-Gašparović, Franica Baričević, Mica Baričević, Nevenka Matić (Dragutinova), Zlata Blažičević-Pavlić, Ivan Baretić (Vrančina), Zora Baretić, Mica Baretić, Ivan Baretić, Vera Citković-Golac i Andrija Golac. Vatrene govore držali su Ivica Gašparović Gašo i Ivan Baretić Vrančina. Dobrovoljno smo se javljali u borbene grupe a govorilo se i o radnim grupama, o organiziranju omladine u SMG, sakupljanju hrane, oružja i svega što je bilo potrebno za NOV, te o mnogim ostalim zadacima.

Sastanke smo održavali uvijek na drugom mjestu: starim kućama, njivama i šumarcima. Poslje sastanka i dogovora aktivnost u formiranju skojevskih grupa je znatno porasla. Prišlo se formiranju skojevskih grupa po svim selima, gdje je to bilo moguće, jer je najmanja skojevska grupa morala brojati tri člana. U proljeće 1942. godine neki skojevci odlaze u partizane. Naime, kako su se širile skojevske grupe omladinci su sve više odlazili u partizane, a u kućama je uglavnom ostala ženska omladina, koja je preuzimala veliki teret cjelokupna rada.

Na području Triblja početkom 1942. godine formirane su dvije skojevske grupe i to u Pećcima koja je pripadala općini Grižane—Belgrad i u Sušiku, u drugom dijelu Triblja, koji je pripadao Driveniku. U sastavu tih grupa bili su: Zvonko Limpić, Mica Miklić-Krpan, Vlatko Limpić, Zdravko Limpić, Vladimir Miklić (Jurin), Drago Barac, Vlado Pavlić, Zvonko Ropac — Perin, Zvonko Brnčić i Zvonko Koščić. Do polovine 1942. primljeni su novi članovi i to: Anka Limpić-Brnčić, Ružica Domijan, Mica Limpić-Baretić, Mica Barac-Gašparović, Anka Limpić-Hanžek, Vilma Gašparović, Ivan Gašparović, Mica Miklić-Barbarić, Vojko Miklić, Petar Miklić, Ivan Miklić (Petrov), Drago Brnčić, Stjepan Jurčić, Ivan Miklić (Ševrin), Mica Franić-Hreljac, Mica Brnčić-Gašparović, Mica Raković i Ivan Brnčić (Andričin). Tako smo već u razdoblju od proljeća do kraja prve polovine 1942. godine imali brojniju skojevsku organizaciju. Desetak omladinaca koji su otišli u partizane 1942. godine, odnosno do kapitulacije Italije, primljeni su u SKOJ u parti-

zanima, a neki su prije toga primljeni u drugim mjestima. U drugoj polovini 1942. godine i prvoj polovini 1943. godine na području tribaljskih sela primljen je veći broj omladine u skojevsku organizaciju. To su: Elza Baretić, Nada Matić, Ana Krznarić, Borivoj Koščić, Andrija Jerčinović, Slavko Švast, Vinko Žgombić, Barunica Miro, Ivka Blažić, Dragica Ružić, Mica Domijan, Slavica Koščić, Milivoj Franić, Nada Barac-Ropac, Mate Ropac-Gradar, Josip Gašparović, Vergina Šegulja, Jožica Ropac, Nevenka Gašparović-Ropac, Ivka Brnčić-Miklić, Mica Pešun, Ivan Barunica, Ivanka Starčević-Katunar, Kuzma Miklić, Ivan Miklić-Frkić, Kuzma Matić, Ivan Belobrajić, Vinko Domijan, Toma Franić, Tekla Belobrajić, Mladenka Knez, Katica Pavlić-Blažić, Marica Šimić, Danica Mavrić-Koščić, Danica Miklić-Belobrajić, Ada Dundović, Franjo Brnčić i drugi, su na posebnom popisu koji se nalazi na kraju teksta i to: imena skojevaca koji su primljeni u SKOJ početkom 1944. godine, imena skojevaca koji su primljeni u SKOJ u partizanima, kao i imena omladinaca koji su primljeni prije u SKOJ u drugim mjestima i gradovima.

Na području tribaljskih sela bilo je od 1942. godine do kapitulacije Italije šest skojevskih grupa, a do završetka rata sedam. Proces stvaranja skojevskih grupa na području tribaljskih i belgradskih sela ubrzo je organizirao i koordinirao Rajonski komitet SKOJ-a, koji je formiran prvih mjeseci 1942. godine odnosno do početka proljeća 1942, za područje rajona Belgrad. Članovi tog komiteta SKOJ-a bili su: Franica Baričević, Andrija Golac, Mica Miklić-Krpan, Ivan Mužević, Mica Baretić, Mica Barbarić i Zlatan Baretić. Za područje tribaljskih sela bila je zadužena Mica Miklić-Krpan. Istodobno formiran je Rajonski komitet SKOJ-a na drugom dijelu Triblja, čiji su članovi bili: Vladimir Miklić — Jurin, Zvonko Brnčić, Vlado Pavlić, Zvonko Koščić, Drago Barac, Zvonko Ropac — Pevin, Marija Vunić, Josip Jurišić i Danijel Bačić. Kontakti između rajonskih komiteta SKOJ-a za oba područja održavani su posredstvom Vladimira Miklića i Mice Miklić-Krpan. Sastanci su često održavani. Radni i prosvjetni. Usporedo s formiranjem skojevskih organizacija stvarane su organizacije i odbori SMG, te omladinske radne i borbene grupe. Sve te organizacije i odbori stvarali su se kroz određene borbene akcije. Sjećam se na primjer akcije ubacivanja letaka u talijanski garnizon u Triblju, krajem proljeća, odnosno početkom ljeta 1942. godine. Vlado i ja okupili smo grupu omladinaca u Sušiku, Vojka Miklića, Ivana Miklića — Mikulina, Dragu Brnčića, Ivana Brnčića, Borivoja Koščića i Andriju Jerčinovića, te smo se dogovorili o akciji unošenja i razbacivanja letaka u talijanski garnizon u Triblju. Zadatak smo uspješno obavili, a tako je bilo i u drugim prilikama.

Za te borbene akcije, kao i za slične druge, stvarane su i borbene grupe, u koje su ulazili dobrovoljci. Tako je omladina tribaljskih i belgradskih sela izvela mnoge akcije: rušenje telefonskih stupova još 1942. godine na terenu od Triblja prema Crikvenici, pisanje parola na raznim istaknutim mjestima, a naročito treba istaći pisanje parola na centrali u Sušiku koja je bila pod stalnom kontrolom i talijanskom stražom, odlazak u neprijateljske garnizone s lecima, nabavka lijekova, hrane i drugog. Poznato je koliko je naših omladinki odlazilo po hranu za partizane u gornje krajeve. Posebno treba naglasiti akciju paljenja pilane u Crikvenici. O datumu postoje različita mišljenja, ali je sigurno da je akcija izvedena do kapitulacije Italije, po mome sjećanju u prvoj polovini 1943. godine. Taj zadatak organiziran je

preko Rajonskog komiteta SKOJ-a Belgrada. Članovi tog Komiteta su bili: Franica Baričević, Zlatan Baretić, Mica Krpan-Miklić, Mica Barbarić, Ivan Mužević (Milonov), Andrica Golac i Mica Baretić. Na taj Komitet zadatak je prnio Mate Saftić. Franica Baričević bio je sekretar Komiteta i izvršilac paljenja pilane s još dva druga. Mi ostali članovi Komiteta dobili smo zadatak organiziranja određenog broja skojevaca za praćenje i kretanje talijanske vojske iz garnizona Triblja i Grižana. Zadatak je bio uspješno završen. Te večeri, odnosno noći, Talijani su se strahovito uzbunili i pokrenuli svu svoju motorizaciju prema Triblju i Grižanima, ali nisu nikoga uhvatili. Hidroelektrana u Triblju je u to vrijeme predstavljala vrlo značajan partizanski punkt jer su tamo radili Zlatko Trepić, Ivica Gašparović, Ivan Šverko i drugi oko kojih se stvorila jaka organizacija što je pružala veliku materijalnu pomoć (eksploziv), kancelarijski materijal, hranu i drugo. Velike količine tog materijala prenijele su omladinke tribaljskih sela u bremenima koje su uspješno komuflirale travom, drvima i granama. Kontakte s drugovima koji su radili u hidroelektrani neko je vrijeme 1941. održavao Viktor Bubanj, koji je ranije stanovao u Triblju i prije rata radio u toj hidroelektrani. Na području Triblja postojale su dvije jake partizanske veze, koje su stalno radile. Jedna je išla smijerom Semičevići — Stranče, a druga preko Driveničkog Podsoplja.

Sve što je dolazilo s otoka Krka, Paga i Raba išlo je preko tih veza, a naročito smjerom Dramalj — Semičevići — Stranče — Pećca — Bašunje — Lučac — Šuma. Veliki odgovoran zadatak što ga je omladina tribaljskih sela imala bilo je i održavanje partizanskih veza, koje su bezprijekorno funkcionirale u toku cijeloga rata. Prihvatni punkt te važne i jake veze bio je u Semičevićima i Stranču kod omladinki Vilme Gašparović-Barbarić i Mice Miklić-Barbarić. Tim putem prenijeto je mnogo raznog materijala u oba pravca. Učešće u održavanju te veze dale su omladinke svih tribaljskih belgradskih sela. Osim toga, tom vezom odlazili su drugovi s otoka u partizane. Često su ukućivani u kuću Martina Limpića na Pećcima, jer su tu postojala dva zakamuflirana skloništa. U najpogodnije vrijeme upućivani su u šumu. Tim putem su omladinski rukovodioci sa Sušaka odlazili na otoke, a rukovodioci s otoka u šumu, kao na primjer čedo Žic koji je s Krka s drugovima prešao u partizane. Na drugoj vezi driveničkog Podsoplja sudjelovala je također sva omladina područja Triblja. Uz navedene dvije vrlo značajne i poznate veze koje su prihvaćale i otpremale u šumu i bolnice razne stvari, lijekove, hranu i municiju, treba spomenuti i hidroelektranu u Triblju — Sušiku, odakle je pružana velika materijalna pomoć u eksplozivu, kancelarijskom materijalu, hrani i drugim stvarima za štamparije. Omladina je radila i u drugim organizacijama — odborima, na primjer NOO-u, NF-u i AFŽ-u. Omladinci su uglavnom bili u partizanima, pa je sav rad uglavnom obavljala ženska omladina.

Tako je iz dana u dan rasla skojevska i omladinska organizacija i njihova aktivnost. Uz te zadatke, koje su omladinke obavljale vrijedno je spomenuti i pletenje čarapa, rukavica, prepravljanje odijela od zaplijenjenih talijanskih uniformi itd. Mnogo je učinjeno i u sakupljanju voća, smokava, trešanja, grožđa i drugog voća, što se odnosilo borcima u našim šumama, a slalo se i ranjenicima u bolnicu u Drežnicu. Prilikom ranjavanja omladinca Živka Marovića omladina mu je pružila prvu pomoć i prebacila ga u šumu, odakle je prevezen u partizansku bolnicu. Valja zabilježiti i slučaj

pogibije druga Ivana Festinija — Vanje iz Paga, sekretara KK SKOJ-a Crikvenica, koji je upućen na rad u našo komitet, nažalost za kratko vrijeme. Poslije održanih nekoliko sastanaka KK SKOJ-a Crikvenica htio je obići teren pa je tako došao i na teren Triblja. Međutim, Nijemci koji su prodirali iz Liča preko šume ubili su ga u blizini Malih Bašunja, tako da nikad nije stigao na sastanak u selu Pećca. Kod njega je pronađen notes s imenima svih članova KK SKOJ-a i dva pisma roditeljima i djevojci. Omladina je sahranila druga Festinija na belgradskom groblju.

Uslijedili su novi razni zadaci. Tako su na primjer omladince Micu Baretić-Limpić i Matu Koščića vojni rukovodioci poslali s pismom za predaju talijanskom komandantu u garnizon u Tribalj. Prilikom napada na Crikvenicu naše omladinke nosile su hranu partizanima na polažaj, iako su praćene neprijateljskim mecima. Osim toga, omladina je dobrovoljno ulazila u radne i borbene grupe, te diletantske i pjevačke zborove. Radne grupe pomagale su u poljoprivrednim radovima obiteljima čiji su se članovi nalazili u partizanima. Borbene grupe sastavljane od skojevaca vršile su razne akcije, kao što su pisanje parola, razbacivanje letaka u neprijateljskim garnizonima, paljenje kresova, piljenje telefonskih stupova od Triblja do Crikvenice u više navrata itd. Treba napomenuti da su skojevci bili obavještajci. Dobivali su zadatke od vojnih rukovodilaca kao i od drugova koji su radili na terenu. Sjećam se da sam i sama imala takvih zadataka, na primjer, praćenje neprijatelja, njihova brojnog stanja, roda vojske, skupljanje podataka o naoružanju, kretanju neprijateljskih jedinica i drugo. Na zadacima u organizaciji ROC-a na širem području radila je Mica Barbarić. Skojevci su nadalje sudjelovali i u otkrivanju domaćih izdajica i dezertera. Od 1943. godine do oslobođenja održane su mnoge priredbe po mjestima i na mitinzima prilikom održavanja omladinskih konferencija u šumi. U diletantskim grupama i pjevačkim zborovima sudjelovale su uglavnom omladinke koje su glumile i muške uloge.

Veći broj omladine sudjelovao je u raznim partijskim i skojevskim kursevima u šumi ili raznim mjestima na poluoslobođenom ili oslobođenom teritoriju, kao i na raznim konferencijama. Na konferenciji AFŽ-a koja je održana 1943. godine u Mataija Dragi s područja Triblja sudjelovale su Mica Miklić-Krpan i Anka Hanžek-Limpić. Veliki broj omladine s područja Triblja i Grižana—Belgrada sudjelovao je i u kotarskim i okružnif konferencijama te na omladinskom sletu koji je 1944. godine održan u Delnicama. Poslije kapitulacije Italije KK SKOJ-a Crikvenica do kraja rata organizira i razna natjecanja između općina. Tako se omladina tribaljskog područja natjecala s omladinom Sv. Jakova.

1943. godine u selo Antovo, Bašunje doveženo je više kamiona krumpira kojeg je trebalo hitno prebaciti partizanima u šumu. Krumpir je bio smješten u dvorištu jedne stare kuće. Prebacivanje se moralo obaviti noću. Omladinke i žene područja Triblja—Pećaca, Kostelja, Baretića i drugih okolnih tribaljskih i belgradskih sela zajedno su cijelu noć nosile na leđima krumpir u šumu, sve dok nisu sve iznijele. Preko brda Lučca išlo se osam i više puta. Put je bio vrlo težak i naporan za sve. Poslije kapitulacije Italije 1943. godine NOO-i u Triblju organizirali su veliku akciju sakupljanja mlijeka, kojeg je trebalo svakog dana odnositi u šumu na određeno mjesto.

1945. godine, dok su trajale teške borbe oko Sušaka, Rijeke, u Crikvenici se nalazila partizanska bolnica. Veliki broj omladini iz Triblja, Grižana—Belgrada, kao i ostalih naših mjesta kotara Crikvenica po mjesec dana i više sudjelovala je u dobrovoljnom njegovanju ranjenika. Kroz takve akcije i kroz intenzivan agitaciono propagandni ideološki rad omladina se odgajala u svjesne i hrabre borce. Velik odgojni utjecaj na omladinu imali su brojni i svakodnevni kontakti omladine s našim partizanskim jedinicama. Zajedničke priredbe i mitinzi, koji su se održavali u šumi, znatno su animirali omladinu i podizali borbeni duh i odlučnost za borbu. Prvi miting omladine održan je na Lukovu 1942. godine a u kojem su sudjelovali prvi skojevci — predstavnici omladine. Iz područja Triblja na tom mitingu bili su: Vladimir Miklić, Mica Krpan-Miklić, Mica Baretić, Drago Barac, Zvonko Limpić, Zvonko Ropac (Pevin), Zvonko Košćić i Vlado Pavlić. Bilo je sudionika iz Grižana—Belgrad i Bribira. Na kasnijim mitinzima broj omladine bio je svaki put sve veći, a i sa šireg područja kotara Crikvenice. Zahvaljujući dobroj organizaciji KK SKOJ-a, rajonskim komitetima SKOJ-a te aktivnom, borbenom i dobrom odgojnom djelovanju naša je omladina bila toliko zagrijana za borbu da nije ni jednog omladinca trebalo posebno nagovarati ili mobilizirati u partizane. Naprotiv svi su oni sami dobrovoljno išli, a neke koji su premladi bježali u partizane, morali smo vraćati. Veliki broj naših omladinaca otišao je u partizane i hrabro se borilo širom Jugoslavije. Većina njih je položila svoje mlade živote hrabro i junački. Npr. iz malog sela Sušika poginulo je osam omladinaca, a i u drugim mjestima je slična situacija, o čemu je više napisano u knjizi Mate Vidovića, Tribalj — stvaranje radničke klase i njena borba za oslobođenje, Tribalj 1981. Mnogi omladinci iskazali su veliku hrabrost, a neki su i pohvaljivani, kao na primjer Zvonko Miklić, vođa bombaša u Prvom proleterskom bataljonu Hrvatske; Ivan Brnčić iz Sušika, pomoćnik komesara XIII. proleterske brigade; Rudolf Pilaš iz Prvog proleterskog bataljona Hrvatske, kasnije XIII. proleterske brigade; Vojko Miklić, član KK SKOJ-a kotara Kras (Istra) koji je naišao na zasjedu i iz neposredne blizine ubio nekoliko talijanskih karabinjera da bi spasio svoje dvije drugarice, ali je pritom sam poginuo; Ivan Ropac, rukovodilac desetine u brigadi; Ivan Miklić; Drago Brnčić, te Borivoje Koščić koji je poginuo u Žumberku. Za napomenuti je da su posljednja petorica omladinaca imali tek 16—17 godina.

Vilim Gašparović koji vrlo mlad odlazi u Zagreb na školovanje, gdje se uključuje u redove napredne omladine tokom 1940. i 1941. godine. Zajedno sa Ivicom Gašparovićem — Gašom sudjelovao je u raznim akcijama. Uhvaćen je u Zagrebu s još nekoliko drugova prilikom razbacivanja letaka te je 27. 06. 1941. godine strijeljan. Imam u sjećanju hrabrog omladinca Ivicu Golca koji se u ranoj mladosti uključio u rad napredne omladine, a 1941. godine u NOP. Bio je u partizanskim jedinicama u Istri. Poginuo je hrabro u borbama kod Poreča kao komesar bataljona omogućavajući povlačenje svojoj jedinici.

Omladina Triblja i Grižana—Belgrada mogla je časno ispuniti svoje borbene zadatke zahvaljujući činjenici što je bila dobro organizirana i pravilno usmjeravana. Iz iznijetih primjera vidi se da je od samog početka bila u stalnim kontaktima s partizanskim rukovodiocima Ivicom Gašparovićem — Gašom, Matom Saftićem, Slavkom Blaškovićem, Juricom Knezom, Zlat-

kom Trepićem, Ivanom Šverkom, Vladom Carom, Zvonkom Petrinovićem, Ljubom Marušićem, Dušanom Cvitićem, Ivicom Baretićem, Franjom Domijanom i drugima.

Na našem terenu suradnja između organizacija AFŽ-a, NOO-a i NF-e bila je dobra. O uspješnom održavanju veza s našim bazama u šumi bili su dobri suradnici drugovi, stari partizani: Milan Gašparović zvani Brko, Mate Brnčić Pikić, Jura Gašparović i Andrija Golac Kravuljac.

Aktivnost omladine Triblja, Grižana—Belgrada bila je stalno organizirana, razvijena i poticana od organizacije SKOJ-a i Partije, koja je uspješno djelovala od samog početka ustanka. Isto tako vidljivo je da je postojala dobra povezanost i suradnja svih organizacija. Mjesne organizacije SKOJ-a i USAOH-a bile su dobro povezane s kotarskim i okružnim komitetima. U tim rukovodstvima naše organizacije iz Triblja imale su stalno svoje delegate. Tako su npr. članovi Kotarskog komiteta SKOJ-a Crikvenica iz Triblja bili: Mica Krpan-Miklić i Vladimir Miklić koji je ubrzo otišao u Okružni komitet SKOJ-a za Hrvatsko primorje. Kasnije, negdje 1944. godine, primljena je u KK SKOJ-a Mica Franić-Hreljac. Vojko Miklić i Drago Barac upućeni su na rad u Istru za članove Kotarskog komiteta SKOJ-a Kras — Buzet. U travnju 1944. godine održana je I. okružna konferencija, na kojoj je odabran Okružni odbor USAOH-a. Iz Triblja je u Okružni odbor USAOH-a izabrana Mica Krpan-Miklić.

Na Prvom kongresu omladine Jugoslavije bili su delegati Ivica Gašparović (Gašo) i Ivan Mužević (Milonov). Na Prvom kongresu omladine Hrvatske bile su Mica Krpan-Miklić, Mica Barbarić, Vera Citković-Golac, Mera Šarar i pionir iz Drivenika Stipica Jurišić.

Partijski kurs za Hrvatsko primorje, održan je 1943. godine u Bribiru. Iz kotara Crikvenice sudjelovala su samo četiri člana Partije. i to: iz partijske organizacije Kostelj br. 1. Grižane—Belgrad sekretar Ivan Golac i Mica Krpan-Miklić član KP; iz iste partijske jedinice Kostelj: Genoveva Tomić iz Bribira i Josip Car Crni iz Sv. Jelene. Predavač na kursu bio je profesor Ružić. Kontakte smo imali i sa Tomom Strizićem. Rad je bio otežan, često su nas napadali Nijemci, tako da smo se morali povlačiti u šumu.

Poslije kapitulacije Italije u Triblju su bili uključeni u rad i mlađi omladinci i omladinke — pioniri. Prilikom napada Nijemaca na Komandu mjesta Crikvenica, koja je bila smještena u centrali u Triblju — Sušiku, mlada pionirka Katica Pavlić, sa svojim zaprežnim kolima, ispred samih Nijemaca prevezla je razne stvari, municiju oružje i drugo u selo Pećca, odakle su to omladinke tog sela prenijele u šumu. Nakon kapitulacije Italije 1943. godine Triblju se priključuju sva sela koja su ranije pripadala općinama Grižane—Belgrad i Driveniku. Obuhvaća se sve u jedan centar Tribalj i formiraju se općinska rukovodstva svih organizacija. 1944. godine, u prvoj polovini, priključuje se Triblju omladinska organizacija i članovi partije koji su ranije pripadali organizacijama Grižane—Belgrad. U Triblju je počela raditi i osnovna škola. Učitelji su bili uglavnom omladinci i to: Stanko Jerčinović, član KK SKOJ-a Crikvenica, Ada Dundović i Vlado Golac. Omladina sa područja Triblja i Grižana—Belgrada i dalje je bila povezana i zajedno sudjelovala u izvršavanju raznih zadataka do završetka rata, a kasnije u obnovi zemlje. Na području Triblja bile su organizirane čitalačke grupe u kojima se proučavao razni marksistički materijal i druga

napredna štampa. Pošto su politički rukovodioci i drugi iz vojnih jedinica po zadatku često dolazili u naša sela pružana im je različita pomoć i vođena velika briga za njihovu sigurnost.

Prije kapitulacije Italije dobila sam zadatak da u Crikvenicu odnesem letke i da ih sa crikveničkim skojevcima istog dana rasturim. Kako su Talijani propuštali samo teško bolesne ja sam glumila da me boli uho, a potvrdu mi je dala jedna ruskinja koja je tada radila u Crikvenici. U tom zadatku sudjelovale su zajedno samnom Marija Bubanj, Melita Car, Ivan Car i Luka Car.

Masovnost učešća omladine Triblja vidljiva je i iz popisa koji slijede u prilogu.

ČLANOVI KOTARSKOG KOMITETA SKOJ-a CRIKVENICA ZA VRIJEME NOB-a

1. Mate Saftić iz Grižana
2. Vale Lončarić iz Selaca
3. Dušan Cvetić iz Crikvenice
4. Mica Miklić-Krpan iz Triblja
5. Zvonko Petrinović iz Sv. Jelene
6. Mate Mužević iz Grižana
7. Mica Barbarić iz Grižana—Belgrada
8. Mera Šarar iz Sv. Jelene
9. Milica Lončarić iz Selaca
10. Stanko Čandrl iz Drivenika
11. Stanko Pilaš iz Grižana—Belgrada
12. Josip Domijan (Beli) iz Sv. Jelene
13. Tomislav Car iz Sv. Jelene
14. Stanko Antić iz Selaca
15. Mihovil Manestar iz Sv. Jelene
16. Mica Hreljac-Franić iz Triblja
17. Vladimir Miklić iz Triblja

To su članovi samo s našeg terena kotara Crikvenice, kojima je bio pokriven teren što je tada spadao pod naš kotar.

ČLANOVI OKRUŽNOG KOMITETA SKOJ-a ZA HRVATSKO PRIMORJE S TERENA KOTARA CRIKVENICA

1. Vlado Car iz Selaca polit. sekretar
2. Ivica Gašparović (Gašo) org. sekretar (Iz Grižana—Belgrada)
3. Mate Saftić iz Grižana
4. Vladimir Miklić (Jurin) iz Triblja
5. Branko Brozović iz Selaca

SEKRETAR KK SKOJ-a CRIKVENICA

1. Mate Saftić iz Grižana
2. Dušan Cvetić iz Crikvenice
3. Vale Lončarić iz Selaca

4. Zvonko Petrinović iz Sv. Jelene
5. Ivan Festini iz Paga
6. Pave Butorac iz Krmpota
7. Tomislav Car iz Sv. Jelene

POGINULI ČLANOVI KOTARSKOG I OKRUŽNOG KOMITETA SKOJ-a IZ KOTARA CRIKVENICA

1. Ivica Gašparović (Gašo) rođen u Kostelju Grižane—Belgrad 1921. godine, poginuo 1944. godine u Istri kao sekretar Oblasnog komiteta SKOJ-a za Istru.
2. Vojko Miklić rođen 1926. godine u Sušiku (Tribalj), poginuo u Istri kao član KK SKOJ-a Kras — Buzet.
3. Ivan Mužević (Milonov) rođen u Bašunjama (Grižane—Belgrad), poginuo 1944. godine kao član KK SKOJ-a Krk na otoku Krku.

POPIS OMLADINACA KOJI SU PRIMLJENI U SKOJ OD 1941. GODINE DO 1944. GODINE

Primljeni u SKOJ 1941. godine

1. Mica Krpan
2. Vladimir Miklić (Jurin)

Primljeni u SKOJ početkom 1942. godine

1. Zvonko Limpić
2. Vlatko Limpić
3. Zdravko Limpić
4. Barac Drago
5. Vlado Pavlić
6. Zvonko Ropac (Pevin)
7. Zvonko Brnčić
8. Zvonko Košćić

Primljeni u prvoj polovini 1942. godine

1. Anka Brnčić Limpić
2. Ružica Domijan
3. Mica Baretić Limpić
4. Mica Gašparović Barac
5. Anka Hanžek Limpić
6. Vilma Gašparović
7. Mica Miklić Barbarić
8. Vojko Miklić
9. Petar Miklić
10. Ivan Miklić (Petrov)
11. Ivan Brnčić
12. Drago Brnčić

13. Stjepan Jurčić
14 Mica Franić Hreljac
15. Ivan Miklić (Ševrin)
16. Mica Brnčić Gašparović
17. Mica Raković
18. Ivan Gašparović (Pijov)

Primljeni od druge polovine 1942. godine do kapitulacije Italije

1. Elza Baretić
2. Nada Matić
3. Ana Krznarić
4. Borivoj Košćić
5. Andrija Jerčinović
6. Ivka Blažić
7. Dragica Ružić
8. Mica Domijan
9. Slavica Košćić
10. Milivoj Franić
11. Vinko Žgombić
12. Slavko Švest
13. Miro Barunica
14. Nada Ropac Barac
15. Mate Ropac (gradar)
16. Josip Gašparović
17. Vergina Šegulja
18. Jožica Ropac
19. Nevenka Gašparović Ropac
20. Ivka Brnčić Miklić
21. Mica Pešun
22. Ivan Barunica
23. Ivanka Starčević Katunar
24. Kuzma Miklić
25. Kuzma Matić
26. Ivan Miklić (Frkić)
27. Vinko Domijan
28. Toma Franić
29. Tekla Belobrajić
30. Mladenka Knez
31. Katica Pavlić Blažić
32. Marica Šimić
33. Danica Mavrić Košćić

34. Ivan Belobrajić
35. Danica Miklić Belobrajić
36. Ada Dundović
37. Franjo Brnčić

Primljeni u SKOJ početkom 1944. godine

1. Mate Košćić
2. Danica Brnčić Miklić
3. Danica Ropac Stanešić
4. Anica Kolak
5. Ljerka Kučan
6. Mica Miklić Blašković
7. Mica Vidović
8. Mate Ropac (Brozov)

Prilikom školovanja i izučavanja zanata u SKOJ primljeni u drugim mjestima i gradovima:

1. Vilim Gašparović u Zagrebu 1940—1941. godine
2. Rudolf Pilaš
3. Zvonko Miklić (Bosinov)
4. Kruno Gašparović

U SKOJ primljeni u partizanima:

1. Zvonko Gašparović
2. Ivan Ropac (Pevin)
3. Vladimir Stanešić
4. Ivan Ropac (Ljubin)
5. Karlo Hreljac i mnogi drugi koji nisu ovdje navedeni, jer nema tačnim podataka.

POPIS OMLADINACA SUDIONIKA U VOJNIM JEDINICAMA S PODRUČJA TRIBLJA, KOJI SU SE BORILI PO RAZNIM KRAJEVIMA NAŠE ZEMLJE

1. Drago Barac rođen 1922. godine
2. Tomislav Barbarić rođen 1926. godine
3. Alfonz Barunica rođen 1922. godine
4. Branko Barunica rođen 1920. godine
5. Ivan Barunica rođen 1926. godine
6. Ivan Belobrajić rođen 1925. godine
7. Miro Barunica rođen 1925. godine
8. Dragutin Brnčić (Slavkov) rođen 1926. godine
9. Dragutin Brnčić (Franjin) rođen 1926. godine

10. Dušan Brnčić rođen 1920. godine
11. Ivan Brnčić rođen 1921. godine
12. Mate Brnčić rođen 1921. godine
13. Zvonko Brnčić rođen 1920. godine
14. Ivan Bruketa rođen 1925. godine
15. Vlado Bruketa rođen 1928. godine
16. Drago Domijan rođen 1926. godine
17. Ivan Domijan rođen 1924. godine
18. Ljubo Domijan rođen 1922. godine
19. Milivoj Domijan rođen 1919. godine
20. Milivoj Franić rođen 1925. godine
21. Rude Franić rođen 1921. godine
22. Drago Gašparović rođen 1920. godine
23. Franjo Gašparović rođen 1926. godine
24. Ivan Gašparović rođen 1921. godine
25. Gašparović Josip rođen 1927. godine
26. Kruno Gašparović rođen 1921. godine
27. Gašparović Stjepan rođen 1926. godine
28. Vlado Gašparović rođen 1926. godine
29. Zvonko Gašparović rođen 1925. godine
30. Karlo Hreljac rođen 1925. godine
31. Andrija Jerčinović rođen 1927. godine
32. Ivan Jerčinović rođen 1928. godine
33. Stjepan Jurčić rođen 1922. godine
34. Branko Katunar rođen 1924. godine
35. Borivoj Košćić rođen 1926. godine
36. Branimir Košćić rođen 1921. godine
37. Zvonko Košćić rođen 1924. godine
38. Vladimir Limpić rođen 1925. godine
39. Zdravko Limpić rođen 1924. godine
40. Zvonko Limpić rođen 1919. godine
41. Andrija Matić rođen 1926. godine
42. Kuzma Matić rođen 1928. godine
43. Zlatan Matić rođen 1919. godine
44. Ivan Miklić rođen 1921. godine
45. Ivan Miklić (Mate) rođen 1926. godine
46. Petar Miklić rođen 1922. godine
47. Kuzma Miklić rođen 1927. godine
48. Mate Miklić rođen 1928. godine
49. Ivan Miklić Petra rođen 1925. godine
50. Vladimir Miklić Stjepana rođen 1920. godine

51. Vojko Miklić rođen 1926. godine
52. Zvonko Miklić rođen 1922. godine
53. Ivica Muža rođen 1919. godine
54. Dušan Pavlić rođen 1925. godine
55. Juraj Palvić rođen 1926. godine
56. Vlado Pavlić rođen 1922. godine
57. Rudolf Pilaš rođen 1919. godine
58. Vinko Pilaš rođen 1920. godine
59. Rude Renka rođen 1923. godine
60. Zvonko Renka rođen 1922. godine
61. Ivan Ropac rođen 1923. godine
62. Ivan Ropac Franje rođen 1926. godine
63. Ivan Ropac Nikole rođen 1925. godine
64. Mate Ropac rođen 1925. godine
65. Zvonko Ropac Nikole rođen 1923. godine
66. Vlado Stanešić rođen 1919. godine
67. Slavko Švast rođen 1922. godine
68. Lovro Švast rođen 1923. godine
69. Drago Vlahović rođen 1927. godine
70. Vinko Žgombić rođen 1921. godine

Od ukupnog broja omladinaca s područja Triblja sudionika u raznim vojnim jedinicama od 70 drugova poginulo je 21 omladinac u borbama. To su slijedeći omladinci:

1. Tomislav Barbarić rođen 1926. godine
2. Branko Barunica rođen 1920. godine
3. Drago Brnčić rođen 1926. godine
4. Ivan Brnčić rođen 1922. godine
5. Krunoslav Gašparović rođen 1921. godine
6. Zvonko Gašparović rođen 1925. godine
7. Vilim Gašparović rođen 1922. godine
8. Karlo Hreljac rođen 1925. godine
9. Stjepan Jurčić rođen 1922. godine
10. Borivoj Košćić rođen 1926. godine
11. Branimir Košćić rođen 1921. godine
12. Petar Miklić rođen 1922. godine
13. Ivan Miklić (Petra) rođen 1925. godine
14. Vojko Miklić rođen 1926. godine
15. Ivan Miklić (Mate) rođen 1926. godine
16. Dušan Pavlić rođen 1925. godine

17. Rudolf Pilaš rođen 1919. godine
18. Vinko Pilaš rođen 1920. godine
19. Ivan Ropac (Franje) rođen 1926. godine
20. Ivan Ropac (Nikole) rođen 1925. godine
21. Vladimir Stanešić rođen 1919. godine